בס״ד

מראי מקומות #10 ⊛

יט:-כ׳ תמורה והבא צר ... בהמה ולהלן נוגח לה׳ קמ״ל ׳

רש״י

תוס׳ ר׳ פרץ יט: ד״ה אם תמצי

תוס׳ יט: ד״ה ברשותו - עיין היטב

- תוס׳ תמורה יח: ד״ה דברים

תוס׳ יט: ד״ה לא רמי

רשב״א יט: ד״ה אם הוי הקרן

רמב״ן כ: ד״ה ולא הוי הלכ

שיטה מקובצת כ: ״והה״ ככן לכך נ׳ כירל ...

כ׳ עבר ושבר -

רש״י

תוס׳ ד״ה מידי

תוס׳ רבנו פרץ ד״ה מטלטלין

תוס׳ ד״ה אלו

כ׳ אמר ר׳ אשי ... שמעו רבא - עי׳ מאירי

עי׳ רמב״ם פ״ב גניבה ה״ו

> עי׳ אבן האזל פ״א נזק ממון ה״ח אות ד׳

> חזון איש ב״ק סי׳ ג׳ אות א׳ ד״ה ...

> ר׳ חיים - פ״ב הל׳ גזילה ואבידה ה״ב והנה בדין א׳ - [illegible]

דבור המתחיל ...

⊛ בענין הכיחול והבלענו לדין צרורות שאינה דרה״מ ורגל - עי׳ הערה הבאה מתוך

פירוש רא״ה ח״ב ב״ק - בעניין - מפרי הבבקין ח״ל ח״ל ׳ :

---

33 כבר הקשה המגיה פי׳ רבינו בבעיא זו אינו מובן לכאורה דהרי כל צרורות ג״כ הוי אורחיה ומ״מ הלמ״מ דאינו אלא ח״נ והרי״ף נראה דמפרש כפי׳ רבינו והדבר צ״ע.

ומבואר דצרורות אינו אורחיה גמור כרגל. ועיין יש״ש בפ״ק סי׳ ד בשיטת הרי״ף בהתיזה צרורות מרה״ר לרה״י שחייב דכתב לחלק בין דרסה על העץ להתיזה צרורות שדרסה על העץ הוא אורחיה אבל צרורות שמתיזה בכח אין אורחה בכך. וכן כתב באבן האזל פ״א נזק״מ ה״ח אר׳ ד. בשיטת הר״ח דצרורות לאו אורחיה כרגל, והנה בזה הא יש ליישב מה שהקשה רש״י לעיל יח, ב. ללישנא אהרינא שהוא גי׳ הר״ח באוקימתא דגמ׳ כגון דאייעד וע״ז אמרה הגמ׳ דיש העדאה והקשה רש״י כיון דמעיקרא אורחיה ואפילו הכי ח״נ מה לי חד זימנא מה לי מאה זימנא, ולהנ״ל הא אתי שפיר דצרורות אינו אורחיה גמור כרגל וע״י העדאה דג׳ פעמים הוי אורחיה גמור וא״כ ישלם נ״ש. ובזה א״ש דבעיא דיש העדאה לצרורות הוי תיקו ולגבי רה״ר ומן העליה הלכתא דהוה כרגל וכמוש״נ ועיין בזה בקונטרס הביאורים ב״ק סי׳ מו.